

UNIVERZITA KARLOVA

Katolická teologická fakulta

Zápis o obhajobě disertační práce

Akademický rok: 2019/2020

Jméno a příjmení studenta: Ing. arch. Petr Uličný
Rok narození: 1972
Identifikační číslo studenta: 61166278

Typ studijního programu: doktorský
Studijní program: Obecná teorie a dějiny umění a kultury
Studijní obor: Dějiny křesťanského umění - Ph.D.
Identifikační čísla studia: 561040

Název práce: Katedrála sv. Víta v Praze: Liturgie, symbolika a architektonická imitace ve středověkých Čechách
Pracoviště práce: Ústav dějin křesťanského umění (26-UDKU)
Jazyk práce: čeština
Jazyk obhajoby: čeština
Školitel: prof. PhDr. Jiří Kuthan, DrSc., dr. h. c.
Oponent(i): prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D.
Marek Walczak, Dr.

Datum obhajoby: 24.09.2020   **Místo obhajoby:** Praha
Hlasování komise: prospěl/a: 4   neprospěl/a: 0

Průběh obhajoby: Předseda představil přítomné. Školitel představil defendenta komisi. Vyzdvihl význam jeho práce o Albrechtu Valdštejnovi a jeho stavebním podnikání. Předložená práce přesahuje standard doktorských prací. Oceňuje na ní, že se tématem práce vrátil do středověku, a to pozoruhodně inovativním způsobem.

Defendent přednesl exposé své disertační práce. Školitel shrnul svůj posudek předkládané disertační práce.

Předseda pověřil dr. Savického shrnutím posudku profesora Walczaka. Posudek konstatuje rozdělení práce do 11 kapitol. Oceňuje jasnou a zřetelnou metodologii, uměleckohistorickou dimenzi a popis různých forem paměti, nastínění problematiky duplikátů a imitace starých technik. Narativ práce je vysoce koherentní. Posudek je doporučující.

Předseda sumarizoval posudek prof. Royta. Celkově velmi pozitivní, obsahuje ale výtku ohledně názvu, který měl spíše znít: „Architektonické imitace v Čechách“. U některých interpretací chybí pramenné doložení. Postrádá rovněž několik odkazů na zahraniční literaturu. Doporučuje pozornosti několik prací polských autorů. Pro záměr katedrály jako Božího hrobu chybí též pramenné zdůvodnění. Práce s prameny je však obecně příkladná. Práce je možná až příliš invenční, nikoliv však konvenční. Prof. Royt rovněž oceňuje kritický přístup k rekonstrukci kaple Božího hrobu. Přípomínky jsou marginálního charakteru a posudek je jednoznačně doporučující. Předseda požádal defendenta o vyjádření k posudkům.

Defendent souhlasí s výtkou ohledně názvu. Zapříčiněno genezí práce a vývojem koncepce, postupně se měnící. Předseda se dotazuje na výtku prof. Royta ohledně přílišné spekulativnosti závěru imitování Božímu hrobu katedrálou. Defendent odpovídá, že dle Krautheimera mohou imitací být i stavby které s architekturou Božího hrobu již neměly mnoho společného. Krautheimer svou práci dovedl jen do 12. století a nechal tak prostor pro další badatele. Problém spekulativnosti obecně zapříčiněn absencí pramenů. Ideálním titulem pro práci by bylo „Pašijová architektura“. K názoru prof. Royta dále doplňuje, že nastíněné vývody jsou jen „možnou interpretací“.

Prof. Kuthan shrnuje komplexní problém vývoje katedrály, okolnosti povolání Parlěře a výraznou proměnu koncepce a polyvalentnost symboliky.

Dr. Štěrbová vznáší dotaz na druhotné důkazy v ranně novověké pramenné základně a legendistice. Připomíná existenci cestopisu Oldřicha Prefáta z Vlkanova, kde je srovnáván Jeruzalém s Prahou. Debata se stáčí k fenoménu svatého pole, které bylo založeno po požáru katedrály. Obdoba Jeruzalémského pole – pohřebiště poutníků. Specifikem rychlý rozklad pozůstatků. Uprostřed specificky řešená kaple sv. Vojtěcha. Vliv na záměr barokní dostavby je nedoložitelný. V novověku byla již specifická snaha o co nejpřesnější imitace (snaha o dodržení proporcí a rozměrů) Prof. Vlnas připomíná jím nalezený dokument z doby před korunovaci Karla VI., kde je pohřebiště charakterizováno jako popeliště domácího zvířectva (v tristním stavu).

Defendent připomíná Boží hrob v Eichstättu – opomenutý Krautheimerem. Doplňuje rozšířenost „symbolických“ map Jeruzaléma. Již od 14. století snaha reálný vzhled zobrazovaného a archeologickou správnost (topografickou tendence). Obecně ale ve středověku kruh a čtverec zaměnitelné. Proto je možná i interpretace kaple sv. Václava jako pašijové.

Předseda uzavírá diskuzi. Vyzývá přítomné, kteří nejsou členy komise, aby opustili místnost. Po neveřejné části obhajoby a hlasování je defendent pozván a seznámen s klasifikací „prospěl“. Dále je seznámen se svými právy a dalším postupem.

Výsledek obhajoby:	prospěl/a (P)	
Předseda komise:	prof. PhDr. Vít Vlnas, Ph.D. (přítomen)	.....
Členové komise:	Mgr. Ing. Daniela Lunger Štěrbová, Ph.D. (přítomen)	.....
	prof. PhDr. Jiří Kuthan, DrSc., dr. h. c. (přítomen)	.....
	doc. PhDr. Michaela Ottová, Ph.D.	.....
	PhDr. Nikolaj Savický, Ph.D. (přítomen)	.....